

“Naomi a zis: Întoarceți-vă, fiicele mele! Pentru ce să veniți voi cu mine? Mai am eu oare fii în pântecele meu, ca să poată fi bărbații voștri? (...) Și ele au ridicat glasul și iarăși au plâns. Orpa a sărutat pe soacra sa și a plecat, dar Rut s-a ținut de ea.” (Rut 1:11-14)

Centrul orașului era cufundat în beznă. Nu știa cu certitudine pe unde pășește și nici ce pericol o pândește în față. Mergea înainte cu siguranța ce i-o dădeau instinctele, însă și-ar fi dorit să aibă ceva care să-i lumineze măcar locul pe unde-i călcau pașii.

Parcul vieților noastre este umbrat de incertitudinea pasului următor, așteptările și anticipările fiindu-ne adeseori trădate, distorsionate de limitările umane. Nu am putea ști cu certitudine pe unde pășim și în ce măsură calculele noastre pot să anticipeze drumul pe care-l parcurgem. Privind la viețile Orpei și a lui Rut însă, ni se relevă un adevăr profund: indiferent de raționamentele și calculele noastre firești, atunci când pornești la drum cu Dumnezeu, siguranța călăuzirii Lui excede orice raționament logic.

Orpa luase o decizie corectă din perspectiva tuturor posibilităților pe care i le-ar fi oferit o viață alături de o femeie care pierduse totul și care nu avea nimic

~ Să nu te bizui numai pe faptul că ai candelă; păstrează-o aprinsă! Să strălucească lumina ta înaintea oamenilor, ca să nu fie hulit Hristos din pricina ta.

Sf. Chiril al Ierusalimului

Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Roxana Tentiş
Tehnoredactare: Dan Matei

la care să se întoarcă. Rut pe de altă parte, mizează tot ce i-ar fi oferit lumea și Moabul pe o viață trăită sub ocrotirea Dumnezeului lui Israel.

Înainte lor se desfășura un drum umbrat de incertitudini, însă Rut alege să-și lege viitorul de Creatorul ei, iar binecuvântările Lui pentru aceasta au depășit realitatea neajunsurilor cu care a pornit după Naomi. În psalmul 119, David ilustrează Cuvântul lui Dumnezeu ca pe o candelă a cărei lumină călăuzește pașii. Aceasta nu ne relevă tot drumul, însă ne este atotsuficient în a păși prin lumina principiilor și valorilor cerești, în a ne păzi sufletul și mintea de compromis și cădere.

Calculele noastre pot fi amăgitoare și răsturnate de circumstanțe, încercările prin care trecem ne pot face să tânjim după o cale mai ușor de străbătut, însă siguranța călăuzirii Tatălui ne va conduce spre desăvârșirea noastră și slava Numelui Său. În bezna lumii pe care o străbatem, El promite o lumină care să ne ghideze pașii, care descoperă binecuvântări care depășesc așteptările și meritele celor care sunt gata să umble în ascultare.

Amalia Lupu

Anunțuri

Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Vineri ora 17.00 Întâlnire de tineret.
Duminică ora 09.30 Grupurile de rugăciune
Duminică ora 09.30 Cursuri de cateheză
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare
„Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin.” Psalmi 16:8

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Harul**

pag. 3 **Dumnezeu știe**

pag. 3 **Nu-i greu**

„Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut, Domnul dă îndurare și slavă, și nu lipsește de niciun bine pe cei ce duc o viață fără prihană.”

(Psalmi 84:11)

LA CINE PRIVEȘTI?

„Mi-au întors spatele, nu s-au uitat la Mine...” (Ieremia 32:33)

Dumnezeu privește cu părere de rău înspre o generație apostată, știind foarte bine că motivul pentru care aceasta s-a pierdut a fost că i-a întors spatele fără să-L mai privească.

Așa cum era de așteptat, în clipa în care au încetat să se mai uite la Domnul, pieirea le-a fost aproape.

În ceea ce privește calea sfântă a credinței, este limpede că nu poate fi parcursă numai de către oamenii născuți din nou care își fixează privirea spre Domnul.

A te uita permanent la Domnul nu înseamnă doar să îți fixezi un reper ca să știi pe unde mergi, ci în același timp este necesităta ca să-L poți asculta și să poți copia frumusețea caracterului Său.

Sunt atât de mulți oameni care poartă jalnica haină a amăgirii cu gândul că la finalul vieții de aici vor

[Continuare pag. 2](#)

ajunge într-un loc bun.

Dar este imposibil să ajungi în cer dacă ți-ai trăit toată viața cu fața întoarsă spre lume.

În jurul nostru se consumă atâtea drame ale oamenilor care au ales să nu privească spre Domnul ci să trăiască uitându-se la chipul urâțit al lumii.

Nu este de mirare că felul în care acești oameni se relaționează cu alții poartă imaginea lumii, nicidecum chipul lui Cristos.

Cine trăiește mizerabil și nemulțumit de propria viață are nevoie să știe că i se întâmplă acest lucru din cauză că nu se uită la Domnul Isus.

Până și cel mai nenorocit păcătos, atunci când privește spre Domnul cu pocăință și credință, viața lui devine alta, sufletul i se luminează iar chipul îi este inundat de bucurie.

„Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie, și nu ți se umple fața de rușine.” (Psalmi 34:5)

Noi nu putem trăi ca Domnul dacă nu ne uităm tot timpul la Domnul. Nu

vom reuși să avem viața de biruință a Domnului dacă nu reușim să ne împotrivim tentației de a privi în altă parte. Oamenii victorioși sunt cei care stau cu fața spre Domnul, nicidecum cu spatele.

Ațintirea permanentă a privirii la Cristos ne va inspira, ne va liniști, ne va maturiza, ne va stimula spre sfințire, ne va feri de rătăcire, ne va menține în legătură cu El, astfel încât să-i auzim vocea și să-i putem urma sfatul.

Cine umblă cu fața spre Cristos nu are cum să rateze ținta. Este garanția Domnului că asemenea oameni vor avea parte de gloria cerului. Așadar, nu privi în altă parte, nu cumva să te întorci cu spatele la Domnul, nu cumva să îți dezlipești privirea de la El.

„Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus...” (Evrei 12:2)

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

HARUL

“Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”

Evrei 4:16

*E mare har;
Să ai ca Tată
Pe Dumnezeu cel Sfânt și Bun
Ce-ți poartă pașii cu credință
Pe drumul vieții încercat
De suferinți și neputință
De griji, nevoi, făr' de păcat.
Ce mare har;
Să fii iertat
De multele păcate*

*Ce-au fost plătite la Calvar
Cu biciuiri și umilință
Cu spini și suferință.
E mare har;
Să te dezbraci
De firea pământească
Și pe Cristos să Îl îmbraci
În tine să trăiască.
Ce mare har;
Să fii chemat
La nunta-mpărătească
Să fii mireasă de Împărat
În patria cerească.*

Margareta Troanches

DUMNEZEU ȘTIE...

Dumnezeu știe... Dumnezeu știe nevoile noastre, frământările, El știe când suntem pe stâncă și când suntem căzuți, este sensibil față de creația Sa, își manifestă compasiunea, însă mai mult de atât oferă soluții reale.

Dumnezeu știe... El cunoaște ceea ce lipsește în fiecare casă, El vede câtă făină este în cămară, câte rafturi sunt pline în frigider, se uită la înțelepciunea noastră de a ne drămu veniturile și se îngrijește de copilul Său să nu ducă lipsă de nimic.

Dumnezeu știe... El știe ce gândim în fiecare moment, vede înțelesul din fiecare privire îndreptată spre cei din jur, cunoaște băătăia din mintea noastră, efortul de a o menține curată și nevoia de ajutor pentru biruință.

Dumnezeu știe... Dumnezeu cunoaște lupta cu firea pământească pe care trebuie să o purtăm, El vede când suntem slabi și când biruim, vede ispitele cu care ne confruntăm și ne oferă eliberare

NU-I GREU

*Nu-i greu ce dăm noi pentru Domnul,
Ce-a dat El pentru noi e greu,
Nu Dumnezeu pe noi ne lasă,
Ci noi lăsăm pe Dumnezeu!*

*Nu-s prea multe cântări cu lacrimi,
Ci lacrimi fără de cântări,
Nu-s prea multe-adunări în lume,
Prea multă-i lumea-n adunări.*

*Nu-i prea mult harul în vorbire,
Vorbiri prea multe-s fără har,
Nu-i prea puțină alergarea,
Ci e prea multă în zadar.*

*Nu spun prea mult despre iubire
Acei ce-o au și o trăiesc,*

dacă suntem dispuși să legăm o relație cu El, să ne lăsăm atinși de harul Său și să devenim copii Lui.

Dumnezeu știe... El a auzit fiecare cuvânt rostit, atât cele care nu îl onorează cât și cele care îi aduc laudă și cinste, fiecare vorbă șoptită în rugăciune, fiecare suspin adânc, fiecare... Este aproape, ne mângâie de fiecare dată și totuși, nu ne dăm seama decât prea rar.

Dumnezeu știe... Da, într-adevăr știe... Și pentru că știe ne oferă iertarea Lui pentru momentele din vale, ne reabilitează și ne îndeamnă să umblăm prin credință, căci El, ne va însoți și ne va da biruință!

„Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru că, la vremea Lui, El să vă înalțe. Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.” 1 Petru 5:6-7

Camelia Blidar

*Ci prea puțin o au aceia
Ce-o prea tot cântă și-o vorbesc.*

*Nu-i prea mult preț pentru credință,
Ci-i prea puțină cea de preț,
Nu-s rare scrierile sfinte,
Sunt rare sfințele vieți.*

*Prea gol e drumul mântuirii,
Iar drumul iadului prea plin,
– Și ziua de-azi e-atât de scumpă,
Dar noi o facem prea puțin!*

**Traian Dorz
Cules de Noemi Sava**